

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/1308/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118330725
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danica Horská
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118330725.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: EXPRES KURIÉR & Co. s.r.o., Papradňová 3, 821 01 Bratislava - Ružinov, IČO: 50386191, v zast. JUDr. Peter Bartoš, advokát, Kollárovo námestie 9, 811 06 Bratislava - Staré Mesto, proti povinnému: T. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom: Q. XXXX/XX, XXX XX Ž., v zast. Mgr. Milan Valla, advokát, Vajnorská 43, 831 03 Bratislava, o vymożenie 605,01 Eur s prísl. a trov exekúcie, exekúcia vedená u súdneho exekútora: JUDr. Jozef Augustín, PhD., Framborská 3605/41, 010 01 Žilina, IČO: 42277825, pod sp.zn. 384EX 506/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

II. Oprávnenému, v zastúpení právnym zástupcom **p r i z n á v a** nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 100%, ktoré budú predmetom dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vykonanie exekúcie podaným súdu dňa 07.09.2018 sa oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu domáhal od povinného vymożenia 605,01 Eur s príslušenstvom, na podklade exekučného titulu: Rozhodcovský rozsudok vydaný ad hoc. rozhodcom rozhodcovského súdu: Ing. Milošom Valachom, (ďalej len „rozhodca“) pod sp. zn. RD/104/2018 zo dňa: 09.06.2018, ktorý sa stal vykonateľný dňa: 26.06.2018 (ďalej len „exekučný titul“, alebo „rozhodcovský rozsudok“ a „návrh na vykonanie exekúcie“).

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 04.10.2018 súdному exekútorovi: JUDr. Jozef Augustín, PhD., Framborská 3605/41, 010 01 Žilina, IČO: 42277825, (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý vedie exekúciu pod sp.zn. 384EX 506/18. Doručením poverenia súdному exekútorovi rovnako dňa 04.10.2018, sa v súlade s ust. § 57 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku začala exekúcia.

3. Povinný podal súdному exekútorovi prostredníctvom právneho zástupcu návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 23.11.2018 (podaný súdnému exekútorovi dňa 23.11.2018 do elektronickej schránky), ktorý odôvodnil nasledovne:

(A) Popis skutkového stavu:

bod. 1. Povinný nepozná osobu rozhodcu Ing. Valacha, nikdy o ňom nepočul a o akomkoľvek tzv. rozhodcovskom konaní, v ktorom mal rozhodovať vôbec nemal žiadnu vedomosť, preto uvádza skutkový stav, tak ako je povinnému známe z nahliadnutia do exekučného spisu.

bod 2. Z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že oprávnený sa mal domáhať zaplatenia pohľadávky voči spoločnosti PREWAS, s.r.o. (ďalej len „Dlžník“), ktorej bol povinný v minulosti konateľom. Oprávnený sa mal domáhať zaplatenia svojej pohľadávky podaním žaloby rozhodcovi v konaní pod

sp.zn. RD/176/2017. Rozhodca mal vydať rozsudok, ktorým zaviazal Džníka zaplatiť oprávnenému pohľadávku 371,29 Eur. Rozhodca odvodil svoju právomoc od tzv. „Všeobecných zasielateľských podmienok EXPRES KURIÉR & Co.“ (ďalej len „VZP“), v ktorých mala byť obsiahnutá rozhodcovská doložka o právomoci rozhodcu.

bod 3. Oprávnený sa mal následne domáhať zaplata pohľadávky 371,29 Eur v exekučnom konaní pod sp.zn. 193EX 114/18 (povinný o tomto nemá žiadnu vedomosť), avšak pohľadávku sa súdnemu exekútorovi nepodarilo vymôcť, teda v zmysle rozhodcovského rozsudku má ísť o nedobytnú pohľadávku. Oprávnený preto túto pohľadávku vrátane celého príslušenstva označil za škodu, ktorú si uplatnil voči povinnému, ako bývalému konateľovi Džníka a to podaním žaloby rozhodcovi, tvrdiac, že na povinného sa má vzťahovať rozhodcovská doložka vo VZP oprávneného.

(B) Dôvody neprípustnosti vedenia exekučného konania:

(B1) Exekučný titul bol vydaný rozhodcom, ktorý nemá žiadnu právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach povinného:

bod 4. Základným predpokladom vedenia exekučného konania je spôsobilý exekučný titul, ktorý je právoplatný a vykonateľný po formálnej a materiálnej stránke.

bod 5. V tunajšej exekučnej veci povinný s oprávneným nikdy nevstupoval do žiadneho právneho vzťahu. Až do začatia tohto exekučného konania oprávnený nemal žiadnu vedomosť o existencii nejakých VZP a nemal vedomosť ani o rozhodcovskej doložke vo VZP a už vôbec s takouto rozhodcovskou doložkou neprejavil súhlas. O osobe rozhodcu nikdy až do začatia tohto exekučného konania nepočul, jeho meno nepoznal a v žiadnom prípade nemal tušenie, že z neprevzatého listu, ktorý mu zasiela jemu neznáma osoba - rozhodca - s maximálne neprimeranou 5 dňovou úložnou lehotou, by mu mohli potencióálne vyplynúť nejaké povinnosti, alebo riziká.

bod 6. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v z.n.p. („zákon o rozhodcovskom konaní“): Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

bod 7. Citované ustanovenie predpisuje pre rozhodcovskú zmluvu (vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky) obligatórne písomnú formu, pričom absenciu písomnej formy sankcionuje absolútnou neplatnosťou rozhodcovskej zmluvy. Povinný ako fyzická osoba nevstúpil nikdy do akéhokoľvek právneho vzťahu s oprávneným a už vôbec neuzavrel s oprávneným rozhodcovskú doložku pre prípad riešenia sporov vyplývajúcich z právnych vzťahov, ktoré nevznikli.

bod 8. Povinný nemal dôvod preukazovať, alebo namietat neplatnosť rozhodcovskej doložky rozhodcovi, nakoľko tento je pre povinného len treťou osobou, rovnocennou s akoukoľvek inou fyzickou osobou, bez autoritatívnej právomoci rozhodovať o právach alebo povinnostiach povinného a teda nenamietnutie neplatnosti rozhodcovskej doložky rozhodcovi, ako fyzickej osobe neznámej povinnému, nemôže mať za následok zhojenie neplatnosti, resp. neexistencie rozhodcovskej doložky.

bod 9. Povinný považuje rozhodcovský rozsudok iba za listovú korešpondenciu medzi fyzickými osobami s rovnakými účinkami a právnym významom ako bežná písomnosť napísaná ktoroukoľvek fyzickou osobou bez ohľadu na jej postavenie a funkciu. Takáto listová korešpondencia nemôže nadobudnúť kvalitu právoplatnosti a vykonateľnosti, teda ani tzv. rozhodcovský rozsudok nemôže nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť po materiálnej, ani po formálnej stránke. Rozhodcovský rozsudok nie je rozhodnutím, ktoré by bolo vydané na to oprávneným subjektom a ktoré môže nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, ale ide o tzv. „paakt“, teda. ničotný úkon, na ktorý sa prihliada tak, akoby neexistoval. Vykonateľnosť paktu nemožno akceptovať, ani v prípade, že sa navonok „tvári“, ako rozhodnutie v rozhodcovskom konaní.

bod 10. Povinný, po zistení, že je proti nemu vedené exekučné konanie, zisťoval bližšie informácie o osobe rozhodcu, ako aj o možnostiach právnej ochrany voči exekúcii na základe ničotného rozhodcovského rozsudku, pričom zistil nasledovné:

bod 11. Rozhodcovské konanie (s vyššie uvedenými znakmi) nie je v prípade povinného ojedinelé, existujú ďalšie prípady, kedy Ing. Valach konal a rozhodoval o právach a povinnostiach subjektov, ktoré popierajú, že by niekedy uzavreli rozhodcovskú doložku zakladajúcu jeho právomoc. Ide o medializované skutočnosti, s poukazom na články zverejnené na portále: topky.sk: „Podivné praktiky a falošné zmluvy: Rozhodcovský súd oberá ľudí o majetky, nemá na to právo“ a „Kauza podivných rozhodnutí rozhodcovského súdu naberá obľudné rozmery! Počet poškodených rastie.“ K tomu dôkaz: 2x články na portále: topky.sk.

bod 12. Povinný zistil, že totožná vec, ako je predmetom tohto exekučného konania, teda vymáhanie nároku proti konateľovi spoločnosti titulom náhrady škody pred rovnakým rozhodcom, bola posudzovaná aj Krajským súdom v Trenčíne v konaní sp.zn. 5CoE/75/2017, s tým, že rozhodnutie tohto rozhodcu vydané bez rozhodcovskej doložky krajský súd označil za paakt, ktorý nemôže byť vykonateľný. Krajský súd skonštatoval rovnaké právne názory, ako uvádza povinný v návrhu na zastavenie exekúcie. V

záujme princípu právnej istoty a predvídateľnosti rozhodnutí všeobecných súdov je, aby v danom exekučnom konaní, vedenom na základe ničotného aktu, bola exekúcia zastavená. Dôkaz: rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 6CoE/75/2017 (pozn.: sp.zn. uvedená zhodne s údajmi tak, ako uvádza povinný).

(B2) Rozpor vedenia exekučného konania s dobrými mravmi:

bod 13. Záväzky Dlžníka PREWAS, s.r.o. boli v časti istiny uhradené. Oprávnený sa od tohto Dlžníka domáhal iba príslušenstva, pričom povinnému nie je známe v akej výške. Z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že oprávnený sa mal v rozhodcovskom konaní pred rozhodcom: sp.zn. RD/176/2017, domôcť pohľadávky v sume 371,29 Eur včítane trov právneho zastupovania a trov rozhodcovského konania sp.zn. RD/176/2017. Tvrdená pohľadávka oprávneného voči Dlžníkovi tak zrejme neprevyšovala ani 200,- Eur, pričom sa jednalo len o príslušenstvo k uspokojeným pohľadávkam oprávneného.

bod 14. Oprávnený si svoju tvrdenú pohľadávku voči Dlžníkovi navýšil o všetky trovy a príslušenstvo a takto si ju vyčíslil ako škodu, t.j. z výlučného príslušenstva vytvoril istinu a k tejto si uplatňuje ďalšie nároky na zaplatenie ďalšieho príslušenstva. Oprávnený si takto vymáha od povinného v exekučnom konaní z dôvodu navyšovania príslušenstva o ďalšie príslušenstvo už viac ako päťnásobok toho, čo si pôvodne uplatnil voči Dlžníkovi, čo hrubým spôsobom odporuje dobrým mravom.

bod 15. Vedenie exekučného konania priamo proti bývalému konateľovi Dlžníka bez skúmania za akých okolností došlo k údajnej nedobytnosti pohľadávky oprávneného voči Dlžníkovi, popiera základný zmysel a účel spoločnosti s ručením obmedzeným ako obchodnej spoločnosti. Podstatou takejto spoločnosti, vyplývajúcej z jej názvu, je že za záväzky ručí spoločnosť svojim majetkom a spoločníci o výšky nesplatených vkladov. Nie je prípustné, aby sa veriteľ po neúspešnom vymáhaní pohľadávky od obchodnej spoločnosti bezodkladne mohol domáhať zaplatenia pohľadávky od niektorého z bývalých konateľov, uplatňujúc si akúsi prezumpciu konania bez odbornej starostlivosti.

bod 16. Z rozhodcovského rozsudku a ani zo žiadnej písomnosti nevyplýva, akým spôsobom sa mal povinný dopustiť ako konateľ Dlžníka, konania bez odbornej starostlivosti. Túto rozhodca prezumoval bez toho, aby špecifikoval, v čom spočívalo konanie bez odbornej starostlivosti. Rozhodca zamieňa zodpovednosť štatutárneho orgánu za porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a túto chápe ako akúsi objektívnu zodpovednosť štatutára za hospodársky výsledok obchodnej spoločnosti, tretie osoby (napr. dlžníci, ktorí neplnia svoje záväzky voči obchodnej spoločnosti), alebo vyššia moc. Rozhodcovský rozsudok z tohto pohľadu pôsobí prinajmenej špekulatívne a jeho výsledkom má byť znásobenie tvrdenej pohľadávky oprávneného a zmena subjektu na strane povinného tak, aby si oprávnený zabezpečil aj maximálnu možnú vymožiteľnosť „nafúknutej“ pohľadávky. Výkon práva oprávneného hrubým spôsobom odporuje dobrým mravom.

bod 17. Povinný má za to, že exekúcia je neprípustná, navrhuje túto zastaviť v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Povinný navrhuje, aby súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil, zároveň aby súd uložil oprávnenému povinnosť nahradiť povinnému trovy exekučného konania, pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia 58,26 Eur (dva úkony právnych služieb - prevzatie a príprava zastúpenia, vypracovanie návrhu na zastavenie exekúcie: 2 x 19,92 Eur + režijný paušál 2 x 9,21 Eur),

ďalej len „návrh na zastavenie exekúcie“.

4. K návrhu na zastavenie exekúcie podal vyjadrenie oprávnený v zastúpení právnym zástupcom podaním zo dňa 27.11.2018, v ktorom uvádza:

bod 1. Oprávnený si prevzal od súdneho exekútora výzvu zo dňa 26.11.2018 spolu s návrhom povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 23.11.2018.

bod 2. Súdny exekútor stanovil lehotu na podanie vyjadrenia oprávnenému na 5 dní. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku „Návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako 10 dní.“ Súdny exekútor stanovil oprávnenému lehotu v rozpore s Exekučným poriadkom.

bod 3. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný, odporujúci Exekučnému poriadku a Zákonu č. 244/2002 Z. z.. Dôvody, resp. subjektívne hypotézy uvádzané povinným sú nepravdivé a odporujúce kogentnému zneniu Exekučného poriadku a Zákonu č. 244/2002 Z. z. Taktiež popierajú prejudiciálne názory Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR a iných nižších súdov. Zo strany povinného sa jedná iba o subjektívnu snahu vyhnúť sa exekúcii a úhrade škody, spôsobenej oprávnenému. Ide o správanie sa dlžníka, ktorý svoj návrh podložil nepravdivými ohováračskými článkami, ktoré boli prostredníctvom blogerov zverejnené na súkromnej webovej stránke, a ktoré si objednali konkrétne osoby. Je absurdné a nedôstojné, aby boli predkladané súdu nepravdivé také

ohováračské články a tieto prezentované ako dôkaz, s ktorým sa má exekučný súd zaoberať. Jedná sa o znevažovanie exekučného súdu. Oprávnený sa vo svojom vyjadrení sústreďuje iba na odborné zhodnotenie jeho exekúcie a na odborné preukázanie, že v exekučnom konaní oprávneného neexistuje žiaden zákonom predpokladaný dôvod k tomu, aby exekúcia mala byť zastavená.

bod 4. Exekučný titul - rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/104/2018 je riadnym exekučným titulom a neexistuje žiaden zákonom predpokladaný dôvod tento spochybňovať. Exekučný titul oprávneného nie je zrušený a nie je odložená jeho vykonateľnosť. Exekučný súd nemá žiadne právo preskúmať nespotebiteľský rozhodcovský rozsudok ani po vecnej stránke, ani posudzovať existenciu právomoci rozhodcovského súdu, resp. existenciu rozhodcovskej zmluvy. Podľa § 35 Zákona č. 244/2002 Z. z. „Doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Právoplatný rozhodcovský rozsudok ukladajúci vykonať prejav vôle nahrádza tento prejav vôle.“ Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. „Tuzemský rozhodcovský rozsudok, ktorý sa stal právoplatným, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitných predpisov - Exekučného poriadku.“ Podľa § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku „Exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.“ Zákon o rozhodcovskom konaní Gyárfáš/Števec a kol. str. 610: „Exekučný súd za žiadnych okolností nesmie preskúmať meritornú stránku rozhodcovského rozsudku. Správnosť skutkových zistení alebo právneho posúdenia je vylúčená zo súdneho prieskumu aj v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku a o to viac musí byť vylúčená v exekučnom konaní. Exekučný súd ďalej nesmie skúmať, či rozhodcovský rozsudok vykazuje niektorú z väd, ktoré sú dôvodom na zrušenie na základe námietky účastníka. Exekučný súd tak nesmie preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy (s výnimkou objektívnej non-arbitrability uvedenej v § 3 a § 4 Zákona č. 244/2002 Z. z.), ako ani prekročenie právomoci rozhodcovského súdu. Takisto nie je oprávnený preskúmať procesné vady rozhodcovského konania.“ Dôkaz: Zákon o rozhodcovskom konaní Gyárfáš/Števec a kol.

bod 5. Oprávnený namieta, že povinný predložil ako najväčší dôkaz jeho tvrdení Ústavným súdom SR zrušené Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoE/75/2017 (podľa povinného sa jedná o rozsudok). Povinným uvádzané rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne bolo nesprávne v celom rozsahu, ako to v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 300/2018 - 54 z 05.09.2018, ktorým toto uznesenie bolo zrušené, vyslovil Ústavný súd SR. Povinný predložil zrušené uznesenie, ktoré nemôže slúžiť ako žiadna studnica právneho názoru, nakoľko bolo Ústavným súdom SR zrušené. Podľa Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. 300/2018-54 čl. 17, 18, 21, 22, 23, 24: „K znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty vyplývajúci z čl. 1 ods. 1 ústavy (PL. ÚS 36/95), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktorú umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 21 ods.2) a aby sa žalobou podanou na príslušnom súde domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. V týchto ustanoveniach sa totiž premieta klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“ alebo „zákony sú písané pre bdelych“). Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel, boli by nadbytočné (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 ECdo 7/2013 str. 8). Z pohľadu ústavného súdu prichodí konštatovať, že krajský súd nijako nevysvetlil, prečo sa odchýlil od uvedeného právneho názoru dovolacieho súdu. Takýto postup krajského súdu je v rozpore s princípom právnej istoty, ako bol tento už definovaný.“ Dôkaz: Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 300/2018-54, Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 ECdo 7/2013.

bod 6. Vyššie uvedený prejudiciálny názor je plne aplikovateľný aj na exekúciu oprávneného. Rozhodcovský súd v zmysle Zákona č. 244/2002 Z. z. v znení platnom od 01.01.2015 má právomoc podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. konať a rozhodovať voči štatutárovi spoločnosti dlžníka o náhradu škody podľa § 135a ods. 5 a § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka v situácii, kedy si veriteľ nedokáže vymôcť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti dlžníka. Vo vyššie uvedenom náleze Ústavného súdu SR bola obdobná právna a procesná situácia, aká je aj v napadnutom exekučnom

konaní. Rozhodcovský súd najskôr zaviazal na plnenie spoločnosť dlžníka. Pohľadávka z jeho majetku bola nevyožiteľná. Následne konal a rozhodoval voči konateľovi spoločnosti dlžníka. Ústavný súd SR v tomto postupe rozhodcovského súdu nenašiel žiadnu vadu a tiež nenašiel žiaden dôvod prečo, by mala byť exekúcia voči konateľovi dlžníka zastavená. Toto právo oprávneného - veriteľa uplatňovať si náhradu škody voči štatutárovi spoločnosti dlžníka sa považuje z hľadiska právomoci rozhodcovského súdu za inú zmenu v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva. To znamená, že v takejto rozhodcovskej žalobe sa nevyžaduje a ani nepredpokladá, že štatutár spoločnosti dlžníka osobne pristúpil k rozhodcovskej zmluve. Právomoc rozhodcovského súdu voči štatutárovi spoločnosti dlžníka vyplýva priamo z § 3 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. a je odvodená od rozhodcovskej zmluvy, ktorú mali medzi sebou uzatvorenú spoločnosť veriteľa a spoločnosť dlžníka.

bod 7. Oprávnený si voči povinnému uplatňuje pohľadávku - náhradu škody. Povinný bol konateľom spoločnosti PREWAS, s.r.o., ktorá si objednala u oprávneného vykonanie prepravy. Strany medzi sebou mali uzatvorenú rozhodcovskú zmluvu, a preto o tejto pohľadávke rozhodol dohodnutý rozhodcovský súd rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RD/176/2017. Spoločnosť PREWAS, s.r.o. zo svojho záväzku uhradila iba časť. Na zvyšok pohľadávky bolo vedené exekučné konanie. Toto bolo neúspešné, nakoľko spoločnosť PREWAS, s.r.o. zanikla zlúčením s bielym koňom NIPPON Inc. s.r.o. Je zrejme, že povinný ako jediný spoločník a konateľ spoločnosti PREWAS, s.r.o. túto previedol na bieleho koňa, čím zmaril oprávnenému vymoženie jeho pohľadávky. Z uvedeného dôvodu podal oprávnený na rozhodcovský súd podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. žalobu o náhradu škody voči povinnému ako bývalému konateľovi spoločnosti PREWAS, s.r.o. podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Povinný v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/104/2018 nepodal žiadnu žalobnú odpoveď, čím u neho prišlo podľa § 17a resp. § 40 ods. 4 Zákona č. 244/2002 Z. z. k preklúzii práva čokoľvek namietať voči rozhodcovskému konaniu. Okrem preklúzie námietky dokonca medzi oprávneným a povinným vznikla rozhodcovská zmluva aj tacitným spôsobom. Zákon o rozhodcovskom konaní Gyárfás/Števec a kol. str. 102, uvádza: Podľa § 4 ods. 7 sa rozhodcovská zmluva považuje za písomne uzavretú aj v prípade, ak sa jej existencie v rozhodcovskej žalobe dovoľáva žalobca a žalovaný jej neexistenciu v žalobnej odpovedi nenamietne. Uvedené úzko súvisí s § 21 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. podľa ktorého právo namietať nedostatok právomoci rozhodcovského súdu podlieha preklúzii, ak sa neuplatní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. Okrem preklúzie námietky v takom prípade dochádza zároveň podľa § 4 ods. 7 Zákona č. 244/2002 Z. z. k vzniku rozhodcovskej zmluvy.

bod 8. Podľa Rozsudku Okresného súdu Bratislava V., sp. zn. 21Cr/32/2016, čl. 29, 30: Súd sa preto nestotožnil s tvrdením žalobcu ohľadne dobrého stavu spoločnosti, nakoľko je nesporné, že spoločnosť k uvedenému dátumu bola v predĺžení, teda namiesto prevodu jej obchodného podielu na nedôveryhodnú osobu vznikla za daného stavu žalobcovi povinnosť podať návrh na vyhlásenie jej konkurzu podľa osobitného zákona. Žalobca sa teda svojim konaním vyhol zaplateniu dlhov jeho spoločnosťou, včítane dlhu žalovanému za vykonanú prepravu a tiež konkurzu a to s cieľom, aký následne uskutočnil. Z uvedených dôvodov sa súd s tvrdeniami žalobcu v tomto smere nestotožnil, stotožnil sa s tvrdením žalovaného, ktorému evidentne jeho pohľadávku voči zaniknutej spoločnosti sa stala nedobytnou, teda mu vznikla škoda, ktorú si oprávnený v rozhodcovskom konaní uplatnil voči žalobcovi, a to za splnenia podmienok v zmysle § 135 a) ods.5 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na zistený skutkový stav, za aplikácie vyššie citovaných právnych predpisov, súd dospel k záveru, že medzi sporovými stranami došlo k uzavretiu platnej rozhodcovskej zmluvy, a to v súlade s § 4 ods. 7 v spojení s § 3 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z., nakoľko v danom prípade sa jedná nesporne o inú zmenu v osobe dlžníka vo vzťahu k žalovanému, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva. Podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 24Csr/3/2016, čl. 11, 19, 20, 21, 22: Žalobcovia ako členovia predstavenstva v období vzniku škody nesú zodpovednosť za dlhy spoločnosti, ktorá skutočnosť vyplýva z ich postavenia v spoločnosti. Žalobcovia v rozhodcovskom konaní neboli procesnou stranou ako fyzické osoby, ale vystupovali ako štatutári akciovej spoločnosti, na ktorých prešla povinnosť spoločnosti zaplatiť dlh voči žalovanému, preukázateľne jeho pohľadávku nebolo možné uspokojiť z majetku spoločnosti dlžníka. Výsledkom rozhodcovského konania je kvalifikovaná forma aktu - rozhodcovský rozsudok, ktorý na základe zákona vyvoláva účinky res iudicata a predstavuje exekučný titul. Novelou Zákona č. 244/2002 Z. z. platnou od 01.01.2015 je úplne novo definovaná arbitrabilita rozhodcovského súdu. Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. rozhodcovská zmluva sa vzťahuje aj na právnych nástupcov strán, čo platí o.i. aj v prípadoch inej zmeny v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva. Svoje nároky veriteľa na náhradu škody si žalovaný uplatnil na rozhodcovskom

súde voči žalobcom vo svojom mene a na vlastný účet, lebo nebolo možné uspokojiť jeho pohľadávku z majetku spoločnosti dlžníka, urobil tak oprávnené, v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami.

bod 9. Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 1/2018-8, čl. 19: Ústavný súd tu tiež upozorňuje aj na judikát Najvyššieho súdu SR sp. zn. R 18/2017 - Uznesenie sp. zn. 5 Ndc 10/2016. Fyzická osoba, ktorá ako konateľ a spoločník má úzke väzby k obchodnej spoločnosti, sa nepovažuje za spotrebiteľa v ručiteľskom vzťahu, v ktorom zabezpečuje záväzok tejto obchodnej spoločnosti zaplatiť kúpnu cenu z kúpnej zmluvy medzi podnikateľmi.

bod 10. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43CoE/115/2015: Súd v exekučnom konaní nepreskúmava vecnú správnosť exekučného titulu, pretože nie je odvolacou inštanciou. Preskúmava iba to, či bol exekučný titul vydaný na to oprávnenou osobou, či je právoplatný a vykonateľný, či povinný povinnosť uloženú v exekučnom titule dobrovoľne splnil a či po vzniku tohto rozhodnutia nenastali okolnosti, na základe ktorých nárok na vymáhanú pohľadávku zanikol. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu. To platí bez ohľadu na to, či je exekučný titul po meritórnej stránke správny alebo nie.

bod 11. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20Ek/138/2017, čl. 18, 19: Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Rozhodcovský súd svoju právomoc rozhodnúť vo veci odvodil z rozhodcovskej doložky zakotvenej vo všeobecných obchodných podmienkach. Uvedený rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Tuzemský rozhodcovský rozsudok, ktorý sa stal právoplatným, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitných predpisov - Exekučného poriadku.. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/74/2018, čl. 19: Súd po preskúmaní rozhodcovského rozsudku mal za preukázané, že sa v danom prípade nejedná o rozhodcovský rozsudok vydaný na podklade spotrebiteľskej zmluvy, pretože rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade obchodno-záväzkového vzťahu, titulom náhrady škody voči konateľom spoločnosti dlžníka, ktorí nekonali s odbornou starostlivosťou, a tak svojím konaním spôsobili oprávnenému škodu. Uznesenie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 23Er/248/2016: Sudca preskúmal predložený exekučný titul - rozhodcovský rozsudok a zistil, že v danom prípade sa nejedná o rozhodcovský rozsudok vydaný na podklade spotrebiteľskej zmluvy, pretože rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade obchodno-záväzkového vzťahu, titulom náhrady škody voči bývalému konateľovi obchodnej spoločnosti, ktorý nekonal s odbornou starostlivosťou a tak svojím konaním spôsobil oprávnenému škodu.

bod 12. K námietke povinného o spôsobe doručovania zásielok v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/104/2018 oprávnený uvádza, že povinný priznal, že na adrese svojho trvalého bydliska vykonáva cenzúru toho, ktorú zásielku príjme, alebo ktorú odmietne, tiež je problém s 5-dňovou úložnou lehotou určenou rozhodcovským súdom a povinný uvádza, že nemohol vedieť, že mu odmietnutím zásielky z rozhodcovského súdu vzniknú nejaké povinnosti alebo riziká. Každý subjekt je povinný na adrese trvalého bydliska alebo na sídle spoločnosti si preberať poštové zásielky. A to pod stratou procesných práv z dôvodu vzniku fikcie doručenia. Podľa názoru oprávneného povinný nemá znalosť o procesných postupoch ustanovených v § 25 a § 51 ods. 3 Zákona č. 244/2002 Z. z. v nadväznosti na CSP. Povinný mal v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/104/2018 na prevzatie zásielky 5 pracovných dní. Podľa ďalej uvedeného komentára k CSP aj jeden deň je v súlade s CSP. Podľa tvrdenia povinného si zásielku z rozhodcovského súdu nechcel prevziať, takže je úplne irelevantné namietat dĺžku úložnej lehoty. Neprevzatie zásielky zo strany povinného by nastalo, aj keby mal úložnú lehotu 1 rok. Podľa § 25 a § 51 ods. 3 Zákona č. 244/2002 Z. z. v nadväznosti na § 106 CSP ods. 1 písm. a) sa doručuje fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov, písm. b) právnickej osobe - sa doručujú zásielky na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri alebo inom verejnom registri. Podľa § 107 ods. 1 písm. a) CSP doručujúcim orgánom je poštový podnik. Podľa § 111 ods. 3 CSP ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenie, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Podľa § 113 CSP, ak adresát alebo príjemca písomnosti bezdôvodne odoprie prijať doručovanú písomnosť, považuje sa písomnosť za doručenie dňom, keď prijatie písomnosti bolo odopreté. Veľký komentár Civilný sporový poriadok Štefček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol. str. 406, 408, 412 uvádza: „Fikcia

doručenia: Pod týmto pojmom je potrebné rozumieť takú zásielku, ktorú nie je možné doručiť adresátovi alebo oprávnenému prijímateľovi. Poštové podmienky považujú za nedoručiteľnú zásielku v prípade, ak bolo odopreté jej prijatie, nebola prevzatá v odbernej lehote. Na účely civilného súdneho konania možno za nedoručenú písomnosť považovať zásielku, ktorá nebola prevzatá v odbernej lehote. Civilný sporový poriadok upravuje len moment doručenia pri doručovaní prostredníctvom fikcie. Týmto dňom je vrátenie nedoručenej zásielky súdu. Právna fikcia je teoretická konštrukcia používaná v práve, ktorá za určitých okolností finguje právnu skutočnosť, ktorá v skutočnosti nenastala. V ust. § 111 ods. 3 CSP je formulovaná fikcia doručenia. Písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Civilný sporový poriadok vychádza z presvedčenia, že pre doručenie nemôže a nesmie byť významné, kde sa adresát skutočne zdržuje, a nastoluje sa zásada, že každý adresát je zodpovedný za evidovanú adresu v príslušnom registri, ako aj za ochranu vlastných záujmov a že je preto povinný si zabezpečiť prijímanie písomností na evidovanej adrese bez ohľadu na to, na akej adrese sa skutočne zdržuje. Fikcia doručenia teda nastane potom, ako sa súdu nepodarí písomnosť doručiť na adresu uvedenú v § 106 CSP. Civilný sporový poriadok upravuje len moment doručenia pri doručovaní prostredníctvom fikcie. V praxi sa možno stretnúť aj s takým postupom súdov, že súdy určujú aj inú odbernú lehotu. Tiež je možné, aby si odosielateľ zvolil dispozičnú službu „neukladat“ a takto označené zásielky sa vrátia odosielateľovi ihneď po neúspešnom pokuse o doručenie, resp. po opakovanom pokuse o doručenie. Podľa § 113 CSP: „Ak adresát alebo príjemca písomností bezdôvodne odoprie prijať doručovanú písomnosť, považuje sa písomnosť za doručenú dňom, keď prijatie písomnosti bolo odopreté.“

bod 13. Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z. z. - účinky podania žaloby: „Podanie žaloby na rozhodcovský súd alebo prijatie žaloby druhým účastníkom rozhodcovského konania, ak rozhodcovský súd nebol ešte ustanovený, má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na súd.“

bod 14. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 11/2010: „Vzhľadom na to, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu, účinky rozhodcovského rozsudku majú ten dôsledok, že exekučný súd musí s takýmto rozsudkom nakladať rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu. V opačnom prípade by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne uplatnil rozdielny procesný postup v prípade, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu, vydaného všeobecným súdom a iný prístup, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného v rozhodcovskom konaní. Rozsudkom rozhodcovského súdu je teda exekučný súd viazaný rovnako, ako je viazaný rozsudkom všeobecného súdu. Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány. To isté platí aj v prípade, ak ide o rozsudok rozhodcovského orgánu. Exekučný súd nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Ani v prípade pasívneho správania účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný, nemôže exekučný súd naprávať prípadne chyby a nedostatky exekučného titulu. V súlade so zásadou rovnocennosti platí vyššie uvedené bez ohľadu na to, či exekučným titulom je rozsudok, ktorý vydal všeobecný súd alebo rozhodcovský súd.“

bod 15. Oprávnený z vyššie uvedených dôvodov žiada súd, aby v konaní pod sp. zn. 7Ek/1308/2018 (384EX 506/18) návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný v celom rozsahu, a aby zaviazal povinného na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 34,96 EUR za 1 úkon právnej služby v polovičnej sadzbe (vypracovanie tohto vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie: $1 \times 19,92 \text{ EUR} = 19,92 \text{ EUR}$ + režijný paušál za 1 úkon právnej služby: $1 \times 9,21 \text{ EUR} = 9,21 \text{ EUR} + 20\% \text{ DPH}$ v sume 5,83 EUR), ďalej len „vyjadrenie oprávneného.“

5. Podaním, doručeným súdu dňa 07.12.2018, poverený súdny exekútor predložil návrh na zastavenie exekúcie s prílohami na rozhodnutie súdu, s tým, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej lehote - včas, t.j. dňa 23.11.2018 (do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie) prostredníctvom právneho zástupcu povinného Mgr. Milana Vallu do dátovej (elektronickej) schránky. Súdny exekútor uviedol, že vo výzve na vyjadrenie oprávnenému k návrhu na zastavenie exekúcie došlo k chybe v písaní, preto zaslal oprávnenému opravnú výzvu na vyjadrenie s lehotou v súlade s ust. § 61k ods. 5 Exekučného poriadku. V prílohách boli okrem návrhu na zastavenie exekúcie doručené dokumenty: Uzn. 6CoE/75/2017, spln. článok I,II, upovedomenie o začatí exekúcie s elektronickou doručenkou povinnému zo dňa 09.11.2018, vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného s prílohami (1 až 14), ďalej len „postúpenie návrhu na zastavenie exekúcie“.

6. Súd vychádzal pri posúdení návrhu na zastavenie exekúcie z vyššie uvedených dokumentov a vyjadrení.

7. Podľa § 45 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“): Exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného,...

8. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku: Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku: Povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku: Návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku: Ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

12. Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „Zákon o rozhodcovskom konaní“): Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

13. Podľa § 3 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní: Rozhodcovská zmluva sa vzťahuje aj na právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevylúčia. To platí aj v prípadoch postúpenia práv alebo povinností alebo inej zmeny v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva.

14. Podľa § 3 ods. 3 Zákona o rozhodcovskom konaní: Ak tento zákon odkazuje na dohodu zmluvných strán, za súčasť tejto dohody sa považujú aj rozhodcovské pravidlá, na ktoré sa v nej odkazuje.

15. Podľa § 4 ods. 1, 2 Zákona o rozhodcovskom konaní: Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

16. Podľa § 4 ods. 3 Zákona o rozhodcovskom konaní: Písomná forma rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy,
a) ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá vo vzájomnej písomnej komunikácii strán alebo
b) ak bola uzatvorená elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a osoby, ktorá právny úkon urobila.

17. Podľa § 4 ods. 4 Zákona o rozhodcovskom konaní: Odkaz v zmluve alebo v písomnej komunikácii strán na akýkoľvek dokument obsahujúci rozhodcovskú doložku sa považuje za písomnú rozhodcovskú zmluvu, ak sa takýmto odkazom má podľa vôle strán stať rozhodcovská doložka súčasťou zmluvy.

18. Podľa § 6 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní: Rozhodcom sa môže stať každá fyzická osoba, na ktorej sa zmluvné strany dohodnú, ak je plnoletá, spôsobilá na právne úkony v plnom rozsahu a je bezúhonná a ak osobitný predpis⁵⁾ alebo tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 8 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní: Zmluvné strany sa môžu dohodnúť na osobe rozhodcu (rozhodcov) alebo na postupe jeho dodatočného ustanovenia.

20. Podľa § 8 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní: Ak sa zmluvné strany nedohodli ani na osobe rozhodcu (rozhodcov), ani na postupe jeho dodatočného ustanovenia, (okrem iného):

c) pri rozhodcovskom konaní s jedným rozhodcom tohto rozhodcu na žiadosť zmluvnej strany ustanoví vybraná osoba alebo súd.

21. Podľa § 21 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní: Účastník rozhodcovského konania, ktorý chce uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, môže tak urobiť v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. Toto časové obmedzenie neplatí pre námietku neplatnosti rozhodcovskej zmluvy zakladajúcej sa na tom, že o veci nemožno rozhodovať v rozhodcovskom konaní, alebo že vo veci má byť rozhodované podľa osobitného zákona; 1a) - s odkazom na zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov - túto námietku možno uplatniť až do skončenia ústneho pojednávania, pri písomnom konaní až do vydania rozhodcovského rozsudku. Námietku, že sporná otázka prekračuje právomoc rozhodcovského súdu, musí účastník rozhodcovského konania uplatniť najneskôr vtedy, keď sa počas rozhodcovského konania o tejto otázke dozvie.

22. Podľa § 30 ods. 3 Zákona o rozhodcovskom konaní: Ak sa účastník rozhodcovského konania, ktorý bol riadne upovedomený o čase a mieste rozhodcovského konania, nedostaví na ústne pojednávanie alebo nepredloží listiny alebo predmety, rozhodcovský súd môže pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať rozhodcovský rozsudok na základe dôkazov, ktoré mu boli predložené.

23. Podľa § 35 Zákona o rozhodcovskom konaní: Doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Právoplatný rozhodcovský rozsudok ukladajúci vykonať prejav vôle nahrádza tento prejav vôle

24. Podľa § 40 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní: Tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že

1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,

3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,

4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehало spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo

b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

25. Podľa § 42 Zákona o rozhodcovskom konaní: Ustanovenia týkajúce sa zrušenia rozhodcovského rozsudku nemôžu účastníci rozhodcovského konania vylúčiť.

26. Súd mal za preukázané, že návrh na vykonanie exekúcie bol zo strany oprávneného podaný dňa 07. 09. 2018, v dôsledku čoho súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku, vydal dňa 04. 10. 2018 poverenie pre súdneho exekútora. Povinný podal

prostredníctvom právneho zástupcu návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej lehote (do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku). Súd sa oboznámil s obsahom spisu, s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a s vyjadrením oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Súd dáva do pozornosti skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko súd tieto nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Na základe zistených skutočností možno konštatovať, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

27. Pre súd je podľa doložených obálok s doručenkou zrejmé, že rozhodcovský rozsudok - exekučný titul a rovnako aj začatie rozhodcovského konania, boli povinnému doručované doporučené do vlastných rúk na adresu podľa Registra obyvateľov SR: Hálkova ul. č. 2969/18, 010 01 Žilina, ktoré zásielky boli vrátené odosielateľovi (rozhodcovi) späť, z dôvodu, že si ich adresát - povinný neprevzal v odbernej lehote. Súd poukazuje na ust. § 25, § 51 ods. 3 Zákona o rozhodcovskom konaní, v spojení s ustanoveniami o doručovaní podľa § 106 a nasl. zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“). Podľa § 111 ods. 3 CSP: Ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručенú, a to aj vtedy ak sa adresát o tom nedozvie. Uvedené ustanovenie upravuje fikciu doručenia, ktorá nastane potom, ako sa súdu nepodarí písomnosť doručiť na adresu uvedenú v § 106 CSP (fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky). Súd je toho názoru, že na účely civilného súdneho konania možno za nedoručenú písomnosť považovať zásielku, ktorá nebola prevzatá v odbernej lehote. Civilný sporový poriadok upravuje len moment doručenia pri doručovaní prostredníctvom fikcie. Týmto dňom je vrátenie nedoručenej zásielky. Civilný sporový poriadok vychádza z presvedčenia, že pre doručenie nemôže a nesmie byť významné, kde sa adresát skutočne zdržuje, a nastoľuje sa zásada, že každý adresát je zodpovedný za evidovanú adresu v príslušnom registri, ako aj ochranu vlastných záujmov, a že je preto povinný si zabezpečiť prijímanie písomností na evidovanej adrese bez ohľadu na to, na akej adrese sa skutočne zdržuje. Adresát zásielky ani nikto iný, nie je oprávnený dovoľávať sa toho, že zásielka nebola doručená, lebo fikcia je silnejšia ako skutočnosť. Na základe uvedených skutočností súd mal za to, že exekučný titul bol povinnému riadne doručovaný na adresu trvalého pobytu v registri obyvateľov Slovenskej republiky (čo mal súd za preukázané aj z výpisu z registra obyvateľov Slovenskej republiky) a vrátením neprevzatej v odbernej lehote bol prostredníctvom fikcie doručovaný povinnému; nadobudol právoplatnosť a zároveň nesplnením si povinnosti v exekučnom titule v určenej lehote nadobudol vykonateľnosť, o čom taktiež svedčí aj doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorou je exekučný titul opatrený, čo súd považuje za nesporné, a teda sú splnené predpoklady podľa ust. § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, t.j. aby predmetný rozhodcovský rozsudok bol riadnym exekučným titulom.

28. Povinný taktiež v návrhu na zastavenie exekúcie namieta právomoc rozhodcovského súdu - ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha rozhodovať v danej veci, nakoľko nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy. Súd po preskúmaní rozhodcovského rozsudku mal za preukázané, že sa v danom prípade nejedná o rozhodcovský rozsudok vydaný na podklade spotrebiteľskej zmluvy, pretože rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade obchodno - záväzkového vzťahu, v obchodnom spore titulom náhrady škody spôsobenej úmyselným konaním zo strany žalovaného (povinného), ako konateľa spoločnosti PREWAS, s.r.o., v ktorej bol povinný v čase vzniku záväzku konateľom. V zmysle rozhodcovského rozsudku, z dikcie jednotlivých ust. § 135a zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka vyplýva, že veritelia majú voči konateľovi právo uplatniť si náhradu škody v prípade, ak nemôžu uspokojiť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti.

29. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012: „Pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namieta nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 21 ods. 2) a aby žalobou podanou na príslušnom súde sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 40 ods.1 písm. c/), vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. V tých ustanoveniach sa totiž premieta klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“ alebo „zákony sú spísané pre bdelych“). Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú

zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali zmysel.“ Teda v zmysle vyššie uvedeného exekučný súd nie je oprávnený skúmať platnosť, resp. existenciu rozhodcovskej zmluvy v sporoch nespotrebitelského charakteru.

30. Súd tiež dáva do pozornosti vyššie uvedené ustanovenia Zákona o rozhodcovskom konaní, ktorý zákon - v prípade námietok účastníka konania ohľadom právomoci rozhodcovského súdu (rozhodcu) a námietok neplatnosti rozhodcovskej doložky - priamo poskytuje účastníkovi takéhoto konania možnosť podať na príslušný súd žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, čím je vylúčená možnosť skúmať právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. Premieta sa tu totiž klasická rímska zásada „práva patria bdelym“. Zvýšenú ochranu poskytujú ustanovenia Exekučného poriadku pri spotrebiteľských rozhodcovských rozsudkoch spotrebiteľom a to nielen v základnom konaní, ale aj vo vykonávacom konaní (exekučnom konaní), ktoré však možno uplatniť iba pri spotrebiteľoch (napr. § 53 ods. 3 písm. d), e), f) Exekučného poriadku), čo sa na daný prípad nevzťahuje. Keby zákonodarca chcel zvýšiť ochranu aj pri „nespotrebiteľoch“, tak by to v Exekučnom poriadku priamo (výslovne) zakotvil.

31. K skutočnostiam uvádzaným povinným týkajúcich sa meritórnej stránky exekučného titulu súd uvádza, že ako exekučný súd nie je oprávnený skúmať meritórnu stránku (vecnú stránku) rozhodcovského rozsudku. To platí bez ohľadu na to, či je exekučný titul po meritórnej stránke správny alebo nie. Správnosť skutkových zistení alebo právneho posúdenia je vylúčená zo súdneho skúmania v exekučnom konaní. V rozsahu nespotrebitelskej arbitráže bol vypustený § 45, pričom podľa dôvodovej správy sa „posilňuje úloha strán na úkor súdnej ingerencie“ a „účastníci konania sa musia v prvom rade chrániť svoje práva prostredníctvom žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku“ (dôvodová správa k zákonu o rozhodcovskom konaní). Súd v tejto súvislosti poukazuje taktiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 ktorý vyslovil, že: „...Vzhľadom na to, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu, účinky rozhodcovského rozsudku majú ten dôsledok, že exekučný súd musí s takýmto rozsudkom nakladať rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu. V opačnom prípade by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne uplatnil rozdielny procesný postup v prípade, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného všeobecným súdom a iný prístup, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného v rozhodcovskom konaní. Konkrétne to teda znamená, že rozsudkom rozhodcovského súdu je exekučný súd viazaný rovnako, ako je viazaný rozsudkom všeobecného súdu. Súd sa v tomto smere v plnom ohľade stotožnil s vyjadrením oprávneného.

32. Súd konštatuje, že bol plne zachovaný procesný postup na základe návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 a 5 Exekučného poriadku, k návrhu na zastavenie exekúcie sa vyjadril oprávnený, ako aj súdny exekútor; súdny exekútor postúpil súdu návrh so svojim vyjadrením, ako aj s vyjadrením oprávneného, nakoľko oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasí.

33. Súd sa tiež oboznámil aj s obsahom uznesení Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 52Ek/74/2018, zo dňa 19.04.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.05.2018, ako aj sp.zn. 20Ek/138/2017, zo dňa 03.07.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.07.2018, ktorými súd rozhodol v obdobných prípadoch tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie v oboch prípadoch zamietol (na ktoré sa odvoláva oprávnený).

34. Súd v danej veci nezistil ani iné dôvody zastavenia exekúcie v rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. a) až d) Exekučného poriadku, t.j. neboli zistené nijaké okolnosti spôsobujúce zánik vymáhaného nároku, nie sú dôvody podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné - nejde o cudzí exekučný titul, nie sú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu (ktoré by nastali po vydaní exekučného titulu).

35. Z uvedených dôvodov súd návrh na zastavenie exekúcie (podaný včas) zamietol v súlade s ust. § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, tak ako je vo výroku I. tohto uznesenia.

36. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

37. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

38. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

39. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie

40. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

41. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu tých trov.

43. Právny zástupca oprávneného vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 34,96 Eur, ako jeden úkon právnej služby v polovičnej sadzbe (vypracovanie vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie: 1x 19,92 Eur + režijný paušál za jeden úkon právnej služby: 9,21 Eur + 20% DPH v sume 5,83 Eur; $19,92+9,21+5,83=34,96$). Nakoľko súd návrh povinného na zastavenie exekúcie celý zamietol, zároveň zaviazal povinného, aby nahradil oprávnenému výdavky na zastupovanie v súvislosti vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, a to podľa úspechu vo veci v plnej výške 100% (34,96 Eur) tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia. Uvedená suma bude predmetom osobitného dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, vydaného po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica. 52Ek/74/2018 9

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.